

Zmiennokształtni reptilianie

25 września 2023

W rozległym krajobrazie teorii spiskowych niewiele z nich jest tak urzekających i polaryzujących, jak tezy dotyczące rasy reptilian potajemnie pociągającej za sznurki globalnych spraw. Spopularyzowana przez brytyjskiego pisarza i teoretyka spiskowego Davida Icke'a, teoria sugeruje, że zmiennokształtni jaszczuroludzie przeniknęli na najwyższe szczeble władzy, organizując światowe wydarzenia zza kulis. Choć jest ona powszechnie odrzucana przez badaczy i naukowców głównego nurtu, wiara w istnienie reptilian jest dość popularna i nadal przyciąga oddanych zwolenników.

Korzenie teorii spiskowej reptilian można prześledzić do różnych starożytnych mitów i folkloru z kultur na całym świecie. Jednak dopiero publikacje i charyzmatyczne prezentacje Davida Icke'a w latach 1990. sprawiły, że koncepcja ta znalazła się w centrum uwagi. Icke argumentował, że te reptiliańskie istoty mają pozaziemskie pochodzenie oraz posiadają zaawansowane zdolności zmiany kształtu.

Centralnym elementem tej teorii jest przekonanie, że reptiliańskie istoty mają długofalowy plan zniewolenia rasy ludzkiej. Według Icke'a i jego zwolenników program ten

obejmuje kontrolowanie i manipulowanie ludzkością na skalę globalną. Kontrola ta ma przejawiać się między innymi poprzez tłumienie wiedzy, podsycanie konfliktów i wzbudzanie negatywnych emocji w ludziach.

Zwolennicy teorii przytaczają różne zjawiska i odniesienia historyczne, aby wzmocnić swoje twierdzenia, chociaż często spotykają się one ze sceptycyzmem i analizą. Poniżej przedstawiamy niektóre z kluczowych elementów przedstawionych przez wierzących.

Rozcięte źrenice

Jednym z najczęściej wymienianych dowodów na korzyść teorii reptilian jest rzekoma obecność rozciętych źrenic w oczach światowych przywódców, celebrytów i wpływowych postaci w określonych momentach. Wierzący twierdzą, że ta transformacja kształtu oczu ujawnia ich gadzią naturę. Takie przypadki są często rejestrowane na zdjęciach lub nagraniach wideo, a zwolennicy sugerują, że te anomalie wizualne występują z powodu chwilowego osłabienia zdolności do zmiany kształtu tych istot. Sceptycy twierdzą, że obserwacje te można przypisać bardziej przyziemnym czynnikom. Na przykład sugerują, że zmiany warunków oświetleniowych, artefakty kamery lub nieodłączne cechy niektórych kształtów oczu mogą tworzyć iluzję szczelinowych źrenic.

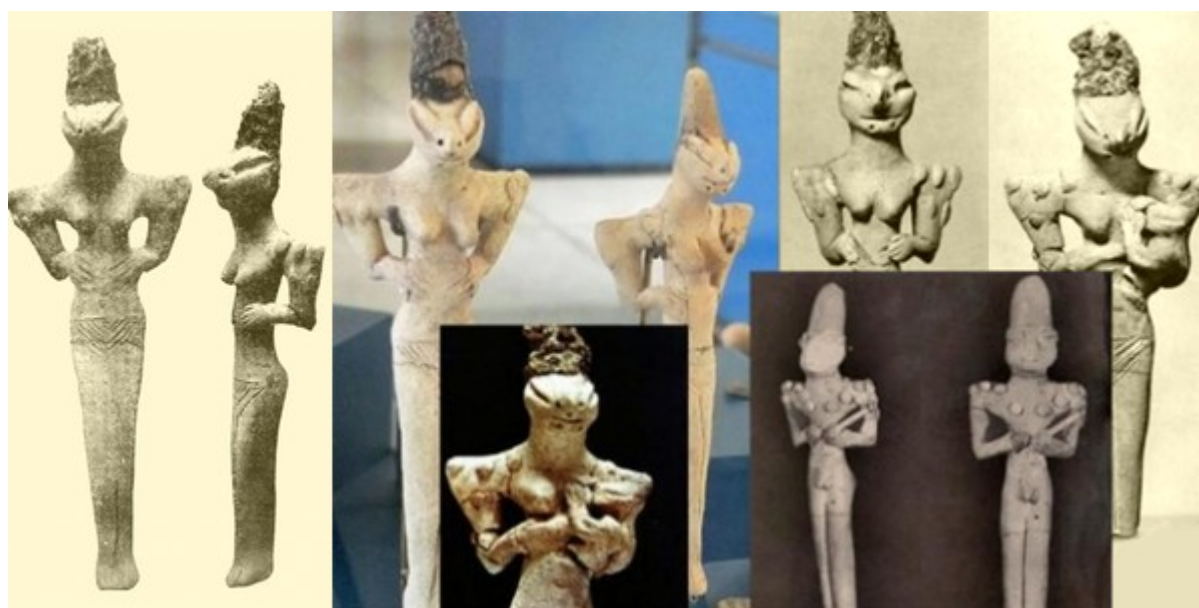
Symbolika i mitologia

Praca Davida Icke'a zagłębia się głęboko w interpretację starożytnych mitów i symboli. Wierzący twierdzą, że te narracje zawierają zakodowane informacje o obecności gadów w historii ludzkości. Na przykład wskazują na starożytne przedstawienia węzopodobnych stworzeń i symbolikę smoków jako potencjalny dowód ukrytego wpływu gadów w naszej zbiorowej przeszłości. Jednym z głównych symboli związanych z teorią reptilian jest wąż. Wierzący wskazują na starożytne

przedstawienia węży w sztuce, literaturze i tekstach religijnych jako dowód długotrwałej świadomości reptiliańskich bytów. Na przykład w chrześcijaństwie wąż jest często kojarzony z diabłem w postaci węża w ogrodzie Eden.

Trudno nie przyznać, że węże były symbolami transformacji, wiedzy i władzy w różnych kontekstach kulturowych i w wielu odseparowanych od siebie regionach planety. Ta korelacja ma prawo, a wręcz powinna wzbudzać wątpliwości odnośnie ich „przypadkowego” charakteru. Warto zauważyć, że interpretacje symboliki reptilian różnią się w zależności od kultury. Na przykład w kulturach mezoamerykańskich, takich jak Aztekowie i Majowie, symbolika węża była związana z bóstwami takimi jak Quetzalcoatl, który miał zarówno węzowe, jak i ptasie cechy.

Gdy przeanalizuje się większość mitów na temat zmieniających kształt istot, to zadziwiająco wiele z nich łączy się jakoś ze smokami, węzami i generalnie z gadami. Trudno o lepszy przykład jak tak zwani Smoczy Króle z mitologii chińskiej. W tej legendzie jest wyraźnie napisane, że gady królowie umieją przyjmować oblicze człowieka i zamieszkują podwodne pałace. Był też Kekrops, półczłowiek, półwąż, który miał być mitycznym królem Aten, które wtedy jeszcze nazywać się miały Kekropia.

Anegdotyczne relacje

Niektóre osoby twierdzą, że miały osobiste spotkania lub doświadczenia, związane z istnieniem reptilian. Relacje te często opisują spotkania z osobami, które przez krótki czas wykazywały reptiliańskie cechy, takie jak niezwykle zmiany oczu lub momenty dziwnego zachowania. Te anegdoty, choć intrygujące są uważane za subiektywne i anegdotyczne.

Przedstawienia artystyczne

Niektórzy zwolennicy wskazują na historyczne dzieła sztuki, starożytne rzeźby lub współczesne ilustracje jako dowód długotrwałej świadomości reptiliańskich bytów. Przedstawienia te obejmują zarówno wężopodobne stworzenia w starożytnych petroglifach, jak i ilustracje w popularnych mediach. Krytycy twierdzą jednak, że interpretacje artystyczne są wysoce subiektywne i nie powinno się ich traktować jako konkretnych dowodów.

Badając dowody i przekonania związane z reptilianami, należy wziąć pod uwagę złożoność całej tej opowieści. Podczas gdy zwolennicy uważają te elementy za przekonujące, sceptycy słusznie zauważają, że istnieją inne bardziej wiarygodne wyjaśnienia dla cytowanych zjawisk. Musicie pamiętać, że praca Icke'a rysuje olbrzymią sieć powiązań między starożytnymi mitami a symboliką reptilian. Na tym zresztą opiera się urok tej teorii. Podważa ona konwencjonalne rozumienie świata, co ma prawo, a nawet powinno wzbudzać opór ze strony osób, które nie czują się przekonane.

Mając do czynienia z literaturą Icke'a od wielu lat nie sposób nie zauważyć, że niemalże każde z pozoru symboliczne narracje, zawierają jego zdaniem zakodowane informacje o obecności tych istot w całej historii ludzkości. Tezy głoszone przez Icke'a są de facto nieweryfikowalne i to właśnie dlatego spotykają się z ogromnym sceptycyzmem i krytyką. Z drugiej strony,

choć teoria reptilian nie osiągnęła akceptacji głównego nurtu, z pewnością odcisnęła swoje piętno na kulturze popularnej. Zainspirowała ona niezliczone dzieła fikcji, w tym książki, filmy i programy telewizyjne.

Teoria o reptilianach przyjmujących wizerunek ludzi są na tyle mocno zakorzenione, że dochodziło nawet do sytuacji, gdy dziennikarz Louis C.K., żartobliwie zapytał Donaldowi Rumsfelda, Sekretarza Obrony USA czy aby na pewno nie jest on przedstawicielem gadziego rodu. Co ciekawe, nie doczekał się wtedy odpowiedzi.

Kończąc już, napomknę tylko, że spisek idealny to taki, który z zasady jest uznany za nieprawdopodobny i absurdalny. Całkiem niedawno synonimem idiotyzmu i absurdu były tezy o więzieniach CIA na mazurskich Klewkach, i wzbudzały one równie dużo śmiechu, co teoria o zmiennokształtnych gadzich istotach. Czy dzisiaj podtapianie talibów na polskich Mazurach nadal jest takie śmieszne? Kto wie, czy w nadchodzącej przyszłości podobny scenariusz nie powtórzy się za sprawą tez głoszonych przez Davida Icke'a.

Autorstwo: M@tis

Ilustracja: [anaterate](#) (CC0)

Źródło: [InneMedium.pl](#)